

Д. В. БУСУЙОК

Діана Вікторівна Бусуйок, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕДУРИ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ І ОХОРОНИ ЗЕМЛІ

Матеріальні земельно-правові норми, які регламентують суспільні відносини, можуть бути реалізовані лише за допомогою юридично значимої правозастосовчої діяльності суб'єктів земельних правовідносин. Процедура здійснення державного управління у сфері використання і охорони земельного фонду передбачає виконання комплексу послідових дій, врегульованих відповідними нормами земельного та інших галузей права. Останні мають забезпечувати реалізацію матеріальних норм, гарантувати їх правильну реалізацію. При цьому система правових норм земельного права, які опосередковують процедуру здійснення державного управління у сфері використання і охорони земельного фонду залишається досі не достатньо розробленим питанням як з боку законодавця, так і з боку науковців. Немає чіткого розмежування цих норм права та норм матеріального права. Досі залишається без відповіді питання про те, якими правовими нормами вони є, – процесуальними чи процедурними. Відсутнє комплексне правове регулювання процедури здійснення державного управління у сфері використання і охорони землі. Так правове регулювання здійснення державного контролю за дотриманням вимог земельного законодавства здійснюється в загальному. Таким чином правове регулювання процедури здійснення державного управління у сфері використання і охорони землі потребує детального дослідження.

У правовій науці сформовані дві концепції розуміння юридичного процесу, – концепція вузького та широкого розуміння юридичного процесу. Прибічники вузького розуміння юридичного процесу процесуальну форму розглядають лише у зв'язку з юрисдикційною діяльністю з вирішення правових спорів та розгляду справ щодо вчинення відповідних правопорушень. Вони, розглядаючи «правову процедуру» як родове поняття по відношенню до «юридичного процесу», поділяють правову процедуру на процесуальну (юридичний процес), матеріальну та правотворчу. Якщо для юридичного процесу в якості основного виступає охоронне правовідношення, реалізації якого воно служить, то для матеріальної процедури – матеріальне регулятивне правовідношення. Оскільки впорядкованість діяльності виконавчих та розпорядчих органів є відмінною від судових органів, то порядок діяльності цих органів слід розглядати як процедуру, яка складає початкову форму врегулювання, що згодом може бути перетворена на процесуальну форму.

Прибічники широкого розуміння процесу виходять з рівнозначності поняття процедури та процесу та поширення процесуальної форми не лише на юрисдикційну діяльність, а й на всі види позитивної правозастосовної діяльності¹. Правозастосовний процес охоплює врегульовану процесуальними нормами як юрисдикційну, так і позитивну діяльність, яка, у свою чергу, за предметною ознакою поділяється на окремі види, які відповідають відповідним галузям матеріального права².

На нашу думку, варто погодитись з трактовкою юридичного процесу у вузькому розумінні. Зокрема представниками науки адміністративного права при визначенні співвідношення адміністративного права та адміністративного процесу провадиться аналогія із застосування категорії «процес» у класичних процесуальних галузях права, де ознаками процесу є насамперед наявність спору між сторонами і його вирішення судом. Спираючись на принцип розподілу влади, вони відзначають, що діяльність суду не може розглядатись як продовження діяльності публічної адміністрації, а має інше завдання – здійснення зовнішнього контролю за діяльністю останньої. Адміністративні органи при вирішенні конкретних справ можуть керуватись міркуваннями доцільності, а судовий контроль обмежений критерієм законності. Відтак робиться висновок про некоректність використання категорії «адміністративний процес» у так званому широкому значенні та обґрунтованість її вживання для позначення відносин, що складаються під час здійснення адміністративного судочинства. Зважаючи на це, наголошується, що місце прийняття адміністративних актів потрібно шукати не в структурі адміністративного процесу, а в структурі адміністративної процедури як офіційно встановленого порядку вирішення адміністративних справ органами публічної адміністрації³.

Виходячи з запропонованих юридичною наукою положень щодо загальнотеоретичної правової характеристики норм права, процедурної діяльності державних органів, змісту правовідносин, які опосередковують здійснення такої діяльності у сфері використання земельного фонду, правового регулювання процедурної діяльності державних органів у сфері екології⁴, доцільно сформулювати характеристику правового регулювання процедури здійснення державного управління у сфері використання і охорони землі.

Відтак у земельному праві варто розрізняти процес та земельну процедуру. Процес доцільно вживати лише для позначення судочинства. Процедура ж здійснення державного управління у сфері використання та охорони земельного фонду знаходиться не в структурі земельного процесу, а в структурі земельної процедури. Якщо матеріальні норми закріплюють відповідне право на землю, то процедурні норми мають відповідати на питання проте як, яким чином можна реалізувати відповідне право. Матеріальні земельні правові норми можуть бути реалізовані за допомогою юридично значимої діяльності органів виконавчої влади, урегульованої процедурними нормами земельного права.

До ознак процедурних норм земельного права можна віднести те, що ці норми не опосередковують юрисдикційну діяльність відповідних державних органів. Вони врегульовують лише неюрисдикційну діяльність, зокрема органів державного управління у сфері використання і охорони земельного фонду. Якщо правові норми класичних процесуальних галузей права містяться у відповідних кодексах (Цивільно-процесуальному, Кримінально-процесуальному), то процедурні норми земельного права закріплюються поряд з матеріальними нормами земельного права у відповідних нормативно-правових актах земельного законодавства, – Земельний кодекс України тощо.

Законодавець запровадив величезну кількість процедурних норм земельного права, які опосередковують здійснення державного управління у сфері використання і охорони земельного фонду. Так, залежно від змісту земельно-процедурних норм доцільно розрізняти процедурні норми, які опосередковують процедуру: а) ведення державного земельного кадастру; б) здійснення землеустрою; в) здійснення контролю за використанням та охороною земель; г) здійснення моніторингу земель; д) тощо.

Таким чином, під процедурною нормою земельного права слід розуміти формально-обов'язкове правило поведінки, яке встановлюється державою з метою регулювання процедурних суспільних відносин щодо здійснення державного управління у сфері використання і охорони земельного фонду тощо. У свою чергу під земельно-правовою процедурою здійснення державного управління у сфері використання і охорони земельного фонду слід розуміти діяльність спеціально уповноважених на те державних органів управління у сфері раціонального використання та охорони земель, урегульовану системою процедурних норм земельного права.

Загальнотеоретична характеристика правовідносин⁵ передбачає, що формою реалізації процедурної норми земельного права є земельно-процедурне правовідношення. Статичне правове регулювання здійснення державного управління у сфері раціонального використання та охорони земель у формі процедурної норми перетворюється у динамічне правове регулювання здійснення державного управління у сфері раціонального використання та охорони земель у межах відповідних земельно-процедурних правовідносин.

Земельно-процедурні правовідносини неоднорідні. Залежно від змісту управлінської діяльності земельно-процедурні правовідносини щодо здійснення державного управління у сфері раціонального використання та охорони земель можна класифікувати на земельно-процедурні правовідносини пов'язані: а) з веденням державного земельного кадастру; б) зі здійсненням землеустрою; в) зі здійсненням контролю за використанням та охороною земель; г) зі здійсненням моніторингу земель; д) тощо. Залежно від функціональної ролі земельно-процедурні правовідносини щодо здійснення державного управління у сфері раціонального використання та охорони земель можна класифікувати на: а) регулятивні правовідносини; б) охоронні правовідносини.

Елементами будь-якого, у тому числі і земельно-процедурного правовідношення є суб'єкт, об'єкт та зміст правовідносин. До суб'єктів земельно-процедурних правовідносин можна віднести громадян, юридичних осіб та відповідні органи виконавчої влади. Об'єктами земельно-процедурних правовідносин виступають відповідні дії органів виконавчої влади з приводу забезпечення раціонального використання та охорони земель. Зміст цих правовідносин складають права та обов'язки суб'єктів земельно-процедурних правовідносин.

Земельно-правова процедура поділяється на окремі процедурні провадження. Критерієм для такого поділу можуть бути наявні види процедурних норм земельного права та правовідносин. За цим критерієм земельно-правова процедура складається з наступних процедурних проваджень щодо здійснення державного управління у сфері раціонального використання та охорони земель: а) з ведення державного земельного кадастру; б) зі здійснення землеустрою; в) зі здійснення контролю за використанням та охороною земель; г) зі здійснення моніторингу земель; г) зі здійснення планування використання землі; д) тощо. У свою чергу кожне з наведених процедурних проваджень має свої стадії, які відбуваються у певній послідовності.

Процедура ведення державного земельного кадастру передбачає виконання комплексу послідових дій, врегульованих процедурними нормами земельного права. До таких дій слід віднести: 1) виконання попередніх заходів, необхідних для наступної систематизації відомостей щодо природного, господарського та правового становища земельних ресурсів (збирання відомостей щодо кадастрового зонування, кадастрових зйомок, бонітування ґрунтів, економічної оцінки земель, грошової оцінки земельних ділянок, їх державної реєстрації, обліку кількості та якості земель); 2) внесення зібраних відомостей до земельно-кадастрової документації⁶.

Можна виділити такі стадії землевпорядного процесу: 1) порушення клопотання щодо здійснення заходів із землеустрою; 2) проведення відповідних підготовчих робіт; 3) складання проекту землеустрою і погодження його із заінтересованими особами; 4) проведення землевпорядної експертизи; 5) затвердження проекту землеустрою; 6) перенесення проекту в натуру (на місцевість); 7) авторський нагляд за реалізацією проекту⁷.

Процедура контрольної діяльності в галузі використання та охорони земель передбачає такі стадії: 1) організаційно-підготовчу; 2) перевірки фактичних обставин, їх аналізу та ухвалення юридично значущого рішення за результатами проведеного контролю; 3) виконання та перевірки виконання рішень контролюючих органів⁸.

Проведення моніторингу земель відбувається за такими стадіями: 1) виконання спеціальних зйомок і обстежень земель; 2) виявлення негативних факторів, вплив яких потребує здійснення контролю; 3) оцінювання, прогнозування впливу негативних процесів; 4) запобігання впливу негативних процесів через складання звітів, прогнозів та рекомендацій, що подаються до місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та Держкомзему для вжиття заходів щодо запобігання і ліквідації наслідків негативних процесів⁹.

Сьогодні матеріальні та процедурні норми земельного права знаходяться у тісному взаємозв'язку, утворюючи тим самим не окремі, а об'єднані матеріально-процедурні інститути земельного права щодо: а) ведення державного земельного кадастру; б) здійснення землеустрою; в) здійснення контролю за використанням та охороною земель; г) здійснення моніторингу земель; г) здійснення планування використання землі; д) тощо. Основна увага законодавця та правової науки звернута на розвиток матеріальних норм земельного права. Не вживається заходів щодо запровадження нових, деталізації, подальшого розвитку існуючих процедурних норм земельного права та їх відокремлення від матеріальних норм земельного права. Беручи до уваги наведені положення та досягнення загальної теорії держави і права у цій сфері¹⁰, ми вважаємо, що за умов подальшого розвитку наявних процедурних норм земельного права вони можуть сформувати відповідні самостійні правові інститути, які згодом можна буде об'єднати в окрему підгалузь земельного права. До складу цієї підгалузь земельного права будуть входити правові інститути, процедурні норми яких будуть регламентувати однорідні процедурні відносини різних видів.

Процедурні норми земельного права, які опосередковують здійснення державного управління у сфері використання і охорони земельного фонду містяться в багатьох нормативно-правових актах, переважна більшість з яких є підзаконними нормативно-правовими актами. Конституція України проголошує, що права на землю гарантуються. Згідно загальної теорії держави і права гарантувати права на землю не можливо без існування детально розробленого механізму виникнення, здійснення та припинення відповідних прав. Відтак приписи, які визначають порядок виникнення, здійснення та припинення прав на землю, регулюють суспільні відносини, які мають визначальне значення для суспільства. При цьому теоретики права відстоюють позицію, згідно якої регулювання найважливіших суспільних відносин має відбуватися за допомогою законів¹¹. Таким чином, у подальшому з метою гарантування відповідних прав на землю, а також подальшого сталого розвитку та удосконалення наявних видів процедурних норм земельного права постане потреба в систематизації приписів нормативно-правових актів, в яких закріплені ці процедурні норми, визначенні притаманних їм суперечливих положень, прогалин та внесенні пропозицій щодо їх усунення шляхом прийняття Земельно-процедурного кодексу України.

У загальній та особливій частинах цього кодексу мають знайти своє закріплення процедурні норми земельного права, які опосередковуватимуть здійснення державного управління у відповідних сферах використання і охорони земельного фонду: а) які опосередковуватимуть процес ведення державного земельного кадастру; б) які опосередковуватимуть процес здійснення землеустрою; в) які опосередковуватимуть процес здійснення контролю за використанням та охороною земель; г) які опосередковуватимуть процес здійснення моніторингу земель; д) тощо. Викладені групи процедурних норм відповідатимуть сформованим інститутам земельно-процедурного права, – ведення державного земельного кадастру, здійснення землеустрою, здійснення контролю за використанням та охороною земель, здійснення моніторингу земель тощо.

Таким чином у земельному праві доцільно розрізняти процес та земельну процедуру. Процес доцільно вживати лише для позначення судочинства. Процедура ж здійснення державного управління у сфері використання та охорони земельного фонду знаходиться не в структурі земельного процесу, а в структурі земельної процедури.

Законодавець запровадив величезну кількість процедурних норм земельного права, які опосередковують здійснення державного управління у сфері використання і охорони земельного фонду. Так в залежності від змісту земельно-процедурних норм доцільно розрізняти процедурні норми, які опосередковують процедуру: а) ведення державного земельного кадастру; б) здійснення землеустрою; в) здійснення контролю за використанням та охороною земель; г) здійснення моніторингу земель; д) тощо.

Під процедурною нормою земельного права слід розуміти формально-обов'язкове правило поведінки, яке встановлюється державою з метою регулювання процедурних суспільних відносин щодо здійснення державного управління у сфері використання і охорони земельного фонду тощо. Під земельно-правовою процедурою здійснення державного управління у сфері використання і охорони земельного фонду слід розуміти діяльність спеціально уповноважених на те державних органів управління у сфері раціонального використання та охорони земель, урегульовану системою процедурних норм земельного права.

Формою реалізації процедурної норми земельного права є земельно-процедурне правовідношення. Земельно-процедурні правовідносини неоднорідні. Залежно від змісту управлінської діяльності земельно-процедурні правовідносини щодо здійснення державного управління у сфері раціонального використання та охорони земель можна класифікувати на земельно-процедурні правовідносини пов'язані: а) із веденням державного земельного кадастру; б) зі здійсненням землеустрою; в) зі здійсненням контролю за використанням та охороною земель; г) зі здійсненням моніторингу земель; д) тощо. Залежності від функціональної ролі земельно-процедурні правовідносини щодо здійснення державного управління у сфері раціонального використання та охорони земель можна класифікувати на: а) регулятивні правовідносини; б) охоронні правовідносини. Елементами будь-якого, у тому числі й земельно-процедурного правовідношення є суб'єкт, об'єкт та зміст правовідношення.

Земельно-правова процедура поділяється на окремі процедурні провадження. За наявними видами процедурних норм земельного права та правовідносин земельно-правова процедура складається з наступних процедурних проваджень щодо здійснення державного управління у сфері раціонального використання та охорони земель: а) із ведення державного земельного кадастру; б) зі здійснення землеустрою; в) зі здійснення контролю за використанням та охороною земель; г) зі здійснення моніторингу земель; г) зі здійснення планування використання землі; д) тощо. У свою чергу кожне з наведених процедурних проваджень має свої стадії, які відбуваються у певній послідовності.

Сьогодні матеріальні та процедурні норми земельного права знаходяться в тісному взаємозв'язку, утворюючи тим самим не окремі, а об'єднані матеріально-процедурні інститути земельного права щодо: а) ведення державного земельного кадастру; б) здійснення землеустрою; в) здійснення контролю за використанням та охороною земель; г) здійснення моніторингу земель; г) здійснення планування використання землі; д) тощо. Ми вважаємо, що за умов подальшого розвитку наявних процедурних норм земельного права вони можуть сформувати відповідні самостійні правові інститути, які згодом можна буде об'єднати в окрему підгалузь земельного права, до складу якої будуть входити правові інститути, процедурні норми яких регламентуватимуть однорідні відносини різних видів. Згодом постане необхідність у прийнятті Земельно-процедурного кодексу України та закріплені в загальній та особливій частинах цього кодексу процедурних норм земельного права, які опосередковуватимуть здійснення державного управління у відповідних сферах використання і охорони земельного фонду: а) які опосередковуватимуть процедуру ведення державного земельного кадастру; б) які опосередковуватимуть процедуру здійснення землеустрою; в) які опосередковуватимуть процедуру здійснення контролю за використанням та охороною земель; г) які опосередковуватимуть процедуру здійснення моніторингу земель; д) тощо. Викладені групи процедурних норм відповідатимуть сформованим інститутам земельно-процедурного права – ведення державного земельного кадастру, здійснення землеустрою, здійснення контролю за використанням та охороною земель, здійснення моніторингу земель тощо.

Відмежування процедурних норм земельного права від матеріальних, подальша деталізація процедурних норм та їх спеціалізація у Земельно-процедурному кодексі України дозволить конкретизувати правове регулювання земельних відносин та уникнути на цій підставі притаманних земельному праву України прогалин та суперечностей.

¹ Абдраимов Б. Ж. Проблемы совершенствования процессуальных форм реализации норм земельного права: автореф. дис. на соискание ученой степени доктора юр. наук: спец. 12.00.06 «Экологическое право; природоресурсное право; аграрное право» / Б. Ж. Абдраимов. – Алматы, 2001. – С. 9; Авер'янов В. Б. Значення адміністративних процедур у реформуванні адміністративного права / В. Б. Авер'янов // Часопис Київського університету права. – 2009. – № 3. – С. 8-14; Бусуйок Д. В. До питання про земельно-процесуальні норми, які опосередковують здійснення державного управління у сфері використання і охорони земельного фонду / Д. В. Бусуйок // Правове життя: сучасний стан та перспективи розвитку: зб. тез наукових доповідей VI Міжнародної науково-практичної конференції молодих учених, (Луцьк, 19-20 березня 2010 р.). – Луцьк: Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2010. – С. 494-496; Гетьман А. П. Еколого-процесуальна правова теорія: проблеми становлення і розвитку: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора юр. наук: спец. 12.00.06 «Сільськогосподарське право; земельне, водне, лісне і гірниче право; екологічне право» / А. П. Гетьман. – Х., 1995. – С. 4; Ковальський Д. В. Земельно-процесуальні правовідносини: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юр. наук: спец. 12.00.06 «Земельне право; аграрне право; екологічне право; природоресурсне право» / Д. В. Ковальський. – Х., 2006. – 20 с.; Колотинская Е. Н. Правовые вопросы теории государственного земельного кадастра в СССР / Колотинская Е. Н. – М.: МГУ, 1982. – С. 85-87; Краснов Н. И. Процессуальные вопросы советского земельного права / Н. И. Краснов, И. А. Иконичкая. – М.: Наука, 1975. – С. 15-28; Процессуальные нормы и отношения в советском праве (в «непроцессуальных» отраслях) / [Галаган И. А., Глебов А. П., Основин В. С. и др.]; под ред. И. А. Галагана. – Воронеж: Воронежский университет, 1985. – С. 153-163; Пухтецька А. А. Адміністративна процедура: питання кодифікації вітчизняного законодавства / А. А. Пухтецька // Часопис Київського університету права. – 2009. – № 3. – С. 97-104; Сорокин В. Д. Адміністративно-процесуальное право / Сорокин В. Д. – М.: Юрид. лит., 1972. – С. 128; Тихомиров Ю. А. Курс адміністративного права и процесса / Тихомиров Ю. А. – М.: Издание г-на Тихомирова М.Ю., 1998. – С. 712-742, 762-769; Управленческие процедуры / [Лазарев Б. М., Муксинов И. Ш., Ноздрачев А. Ф. и др.]; отв. ред. Б. М. Лазарев. – М.: Наука, 1988. – С. 10-11; Юридическая процессуальная форма: теория и практика / [Горшенев В. М., Недбайло П. Е., Основин В. С. и др.]; под ред. П. Е. Недбайло, В. М. Горшенева. – М.: Юрид. лит., 1976. – С. 9-16, 207-219.

² Колотинская Е. Н. Правовые основы природно-ресурсовых кадастров в СССР / Колотинская Е. Н. – М.: МГУ, 1986. – С. 113-116.

³ Тимошук В. П. Процедура прийняття адміністративних актів: питання правового регулювання: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юр. наук: спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / В. П. Тимошук. – К., 2009. – С. 9-14.

⁴ Гетьман А. П. Еколого-процесуальна правова теорія: проблеми становлення і розвитку: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора юр. наук: спец. 12.00.06 «Сільськогосподарське право; земельне, водне, лісне і гірниче право; екологічне право» / А. П. Гетьман. – Х., 1995. – 20 с.; Ковальський Д. В. Земельно-процесуальні правовідносини: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юр. наук: спец. 12.00.06 «Земельне право; аграрне право; екологічне право; природоресурсне право» / Д. В. Ковальський. – Х., 2006. – 20 с.; Рабінович П. М. Основи загальної теорії права та держави: посібник / Рабінович П. М. – Борodianка: МПП «Графопрес», 1993. – С. 18; Тимошук В. П. Процедура прийняття адміністративних актів: питання правового регулювання: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юр. наук: спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / В. П. Тимошук. – К., 2009. – 20 с.

⁵ Малько А. В. Теория государства и права: учебник / Малько А. В. – М.: Юристъ, 2001. – С. 207-222.

⁶ Колотинская Е. Н. Правовые проблемы теории государственных кадастров природных ресурсов в СССР: автореф. дис. на соискание ученой степени доктора юр. наук: спец. 12.00.06 «Колхозное, земельное, водное, лесное и горное право; правовая охрана природы»; спец. 12.00.03 «Гражданское право, семейное право, гражданский процесс; международное частное право» / Е. Н. Колотинская. – М., 1988. – 45 с.

⁷ Лісова Т. В. Правове забезпечення землеустрою в Україні: монографія / Лісова Т. В. – Харків: ЗАТ «Харківська друкарня № 16», 2005. – 168 с.

⁸ Хомяченко С. І. Правове забезпечення контролю за використанням та охороною земель в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юр. наук: спец. 12.00.06 «Земельне право; аграрне право; екологічне право; природоресурсне право» / С. І. Хомяченко. – К., 2004. – С. 11.

⁹ Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про моніторинг земель» від 20 серпня 1993 р. № 661 // Офіційний сайт Верховної Ради України (<http://www.zakon.rada.gov.ua>). – 1997. – 01.01; Шарапова С. В. Правове забезпечення екологічного моніторингу в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юр. наук: спец. 12.00.06 «Земельне право; аграрне право; екологічне право; природоресурсне право» / С. В. Шарапова. – Харків, 2002. – С. 5.

¹⁰ Алексеев С. С. Структура советского права / Алексеев С. С. – М.: Юрид. лит., 1975. – 264 с.

¹¹ Рабінович П. М. Основи загальної теорії права та держави: посібник / Рабінович П. М. – Борodianка: МПП «Графопрес», 1993. – С. 17-18.

Резюме

У статті досліджується поняття, види та шляхи систематизації процедурних норм земельного права, які опосередковують здійснення державного управління у сфері використання і охорони землі. Встановлюється поняття земельно-правової процедури здійснення державного управління у сфері використання і охорони землі. Досліджуються види та елементи земельно-процедурних правовідносин щодо здійснення державного управління у сфері використання і охорони землі. Відбувається визначення видів процедурних проваджень щодо здійснення державного управління у сфері використання і охорони землі.

Ключові слова: процедурні норми земельного права, земельно-правова процедура, земельно-процедурні правовідносини, процедурні провадження.

Резюме

В статье исследуется понятие, виды и способы систематизации процедурных норм земельного права обеспечивающих осуществление государственного управления в сфере использования и охраны земли. Устанавливается понятие земельно-правовой процедуры осуществления государственного управления в сфере использования и охраны земли. Исследуются виды и элементы земельно-процедурных правоотношений осуществления государственного управления в сфере использования и охраны земли. Происходит определение видов процедурных производств по осуществлению государственного управления в сфере использования и охраны земли.

Ключевые слова: процедурные нормы земельного права, земельно-правовая процедура, земельно-процедурные правоотношения, процедурные производства.

Summary

The concept, kinds and systematization's ways of procedural land's law norms of state administration in the field of the land use and guard is being probed in the article. The concept of land's legal procedure of realization of state administration in the field of the land use and guard is being set. The kinds and elements of land's procedural legal relationships of state administration in the field of the land use and guard is being probed. The types of procedural realizations of state administration in the field of the land use and guard is being set.

Key words: procedural land's law norms, land's legal procedure, land's procedural legal relationships, procedural realizations.

Отримано 12.04.2010